NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
ANTONIO TIZZANO
prednesené 28. októbra 2004 [1]

1. V týchto konaniach Komisia Európskych spoločenstiev vytýka Rakúskej republike a Portugalskej republike, v uvedenom poradí, že si nesplnili povinnosti, ktoré im vyplývajú z ustanovenia článku 3 ods. 1 smernice Rady 75/439/EHS zo 16. júna 1975 o zneškodňovaní odpadových olejov [2] zmenenej a doplnenej smernicou Rady 87/101/EHS z 22. decembra 1986 [3] (ďalej len „smernica 75/439" a „smernica 87/101" alebo spoločne „smernica").

I — Právny rámec

A — *Právo Spoločenstva*

2. S cieľom ochrany životného prostredia „pred škodlivým účinkom vyplývajúcim z... vypúšťania, uskladnenia alebo úpravy [odpadových olejov]", (tretie odôvodnenie), prijala Rada smernicu 75/439, v zmysle ktorej sú členské štáty povinné prijať opatrenia nevyhnutné na to, aby sa zaistil bezpečný zber a zneškodňovanie odpadových olejov.

3. Keďže sa Rada domnievala, že spomedzi rôznych existujúcich techník zneškodňovania je regenerácia, ktorá umožňuje najväčšiu „úspor[u] energie" „najracionálnejšia cesta opätovného použitia odpadových olejov" (druhé odôvodnenie), prijala smernicu 87/101, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 75/439, práve pre to, aby sa uprednostnil tento spôsob spracovania.

4. Podľa definície uvedenej v smernici sa regeneráciou rozumie „každý postup, pomocou ktorého sa môžu vyrábať východiskové [základné — *neoficiálny preklad*] oleje rafinovaním odpadových olejov, zvlášť zneškodnením znečisťujúcich škodlivín, oxidačných výťažkov a prísad obsiahnutých v takýchto olejoch" (článok 1 štvrtá zarážka).

1 — Jazyk prednesu: taliančina.

2 — Ú. v. ES L 194, s. 31; Mim. vyd. 15/001, s. 14.

3 — Smernica Rady 87/101/EHS z 22. decembra 1986, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 75/439/EHS o zneškodňovaní odpadových olejov (Ú. v. ES L 42, s. 43; Mim. vyd. 15/001, s. 321).

5. Čo sa tohto týka, osobitne treba spomenúť článok 3, v ktorom sa uvádza:

„1. Kde to nezabraňujú technické, hospodárske a organizačné obmedzenia, členské štáty prijmú potrebné opatrenia, aby sa dala prednosť spracovaniu odpadových olejov regeneráciou.

2. Kde odpadové oleje nie sú regenerované, kvôli obmedzeniam uvedeným vo vyššie uvedenom odseku 1, členské štáty prijmú opatrenia nutné na zabezpečenie toho, že spaľovanie odpadových olejov sa uskutočňuje za prijateľných podmienok pre životné prostredie, v súlade s ustanoveniami tejto smernice, zabezpečujúc, že takéto spaľovanie je technicky, hospodársky a organizačne uskutočniteľné.

3. Kde odpadové oleje nie sú regenerované ani spálené, kvôli obmedzeniam zmieneným v odsekoch 1 a 2, členské štáty prijmú opatrenia nutné na zaistenie ich bezpečného zničenia, kontrolovaného skladovania alebo vyliatia."

B — *Vnútroštátne právo*

Rakúska právna úprava

6. Povinnosť dať prednosť regenerácii, uvádzaná v článku 3 ods. 1 smernice, bola prebratá do rakúskeho právneho poriadku ustanoveniami § 1 ods. 1 a § 22 ods. 1 zákona o nakladaní s odpadmi z roku 1990 (Abfallwirtschaftsgesetz 1990, ďalej len „AWG 1990") [4].

7. Podľa § 1 ods. 1:

„Nakladanie s odpadmi má za cieľ:

1. čo najviac znížiť škodlivé účinky, ktoré spôsobujú ujmu alebo ktoré môžu akýmkoľvek spôsobom ohroziť zdravie človeka, zvierat, rastlín, ich životné podmienky a ich prirodzené prostredie;

2. ochraňovať zásoby surovín a energie; ..." [5].

4 — BGBl. 3285/1990.

5 — Neoficiálny preklad.

8. V § 22 ods. 1 sa uvádza:

„Recyklácia odpadových olejov je povolená len vtedy, ak ide o recykláciu látok (čistenie, zmenu) alebo získanie energie“ [6].

9. S cieľom viac zdôrazniť dôležitosť regenerácie Rakúska republika následne prijala federálny zákon o nakladaní s odpadmi z roku 2002 (Abfallwirtschaftsgesetz 2002, ďalej len „AWG 2002“) [7]. V tomto zákone, ktorý nadobudol účinnosť 2. novembra 2002, sa v § 16 ods. 3 bode 1 uvádza:

„Proces recyklácie odpadových olejov sa použije..., ak je technicky možné vyrobiť základný olej z odpadového oleja pod podmienkou, že z hľadiska vyrobených množstiev, dopravných prostriedkov a vzniknutých nákladov, je to pre vlastníka odpadov ekonomicky výnosné. Ak sa na odpadové oleje použije proces recyklácie, produkty na základe takto získaných minerálnych olejov nesmú obsahovať viac ako 5 ppm PCB/PCT a viac ako 0,03 % halogénov k celkovej hmotnosti“ [8].

6 — Neoficiálny preklad.
7 — BGBl. I 102/2002.
8 — Neoficiálny preklad.

Portugalská právna úprava

10. S cieľom zabezpečiť prebratie smernice do svojho vnútroštátneho právneho poriadku prijalo Portugalsko tieto právne predpisy:

— zákonný dekrét č. 88/91 z 23. februára 1991, ktorý upravuje činnosti skladovania, zberu a spaľovania odpadových olejov,

— dekrét ministra č. 240/92 z 25. marca 1992 o úprave povoľovania činností zberu, skladovania, predbežného spracovania, regenerácie, zhodnocovania, spaľovania a spopolnenia odpadových olejov,

— dekrét ministra č. 1028/92 z 5. novembra 1992, ktorý stanovuje bezpečnostné a identifikačné normy pri preprave odpadových olejov,

— medzirezortné rozhodnutie ministra priemyslu a ministra životného prostredia z 18. mája 1993 o uplatňovaní úpravy týkajúcej sa povoľovania nakladania s odpadovými olejmi.

11. S cieľom revízie uvedenej smernice portugalské orgány schválili 19. marca 2001 dokument nazvaný „Nová národná stratégia nakladania s odpadovými olejmi", ktorý medzi ciele novej politiky nakladania s uvedenými látkami zaraďuje prednosť ich regenerácie.

„Rakúska republika si tým, že neprijala právne a faktické opatrenia potrebné na uprednostnenie spracovania odpadových olejov regeneráciou, keď tomu nezabraňujú technické, hospodárske a organizačné obmedzenia, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 ods. 1 smernice Rady 75/439/EHS zo 16. júna 1975 o zneškodňovaní odpadových olejov."

II — Skutkový stav a konanie

Vo veci C-15/03 Komisia/Rakúsko

12. Po preskúmaní odpovedí na dotazník zostavený s cieľom overiť stav prebratia smernice Komisia 7. apríla 2001 zaslala Rakúsku výzvu, v ktorej mu okrem iného vytýkala neprebratie článku 3 ods. 1 smernice do vnútroštátneho právneho poriadku.

13. Túto výzvu nasledovalo 21. decembra 2001 odôvodnené stanovisko.

14. Keďže Komisia považovala odpovede a vysvetlenia predložené Rakúskou republikou za neuspokojivé, žalobou podanou 14. januára 2003 navrhuje, aby Súdny dvor určil, že:

15. Uznesením zo 17. júna 2003 Súdny dvor vyhovel návrhu na vstup Fínskej republiky a Spojeného kráľovstva do konania ako vedľajších účastníkov na podporu návrhov Rakúskej republiky podľa článku 93 ods. 1 rokovacieho poriadku.

16. Komisiu a Rakúsku republiku Súdny dvor vypočul na pojednávaní 16. septembra 2004.

Vo veci C-92/03 Komisia/Portugalsko

17. Aj Portugalskej republike vytýkala Komisia neprebratie článku 3 ods. 1 tejto smernice výzvou z 11. apríla 2001.

18. Ani údaje a pripomienky uplatnené v tomto ohľade Portugalskom nepresvedčili Komisiu, ktorá v dôsledku toho začala konanie a 24. októbra 2001 vydala odôvodnené stanovisko a 21. decembra 2001 doplňujúce odôvodnené stanovisko.

19. Nakoniec, podobne ako v prípade Rakúska, Komisia 28. februára 2003 podala žalobu, ktorou navrhuje, aby Súdny dvor určil, že:

„Portugalská republika si tým, že neprijala opatrenia potrebné na uprednostnenie spracovania odpadových olejov regeneráciou, keď tomu nezabraňujú technické, hospodárske a organizačné obmedzenia, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 ods. 1 smernice Rady 75/439/EHS zo 16. júna 1975 o zneškodňovaní odpadových olejov zmenenej a doplnenej smernicou 87/101/EHS z 22. decembra 1986."

20. Fínska republika, na tento účel oprávnená ako vedľajší účastník konania na základe uznesenia z 11. septembra 2003, predložila svoje pripomienky aj v tomto konaní, aby podporila návrhy Portugalskej republiky.

III — Právna analýza

21. Ako je zrejmé, Komisia v oboch konaniach uplatňuje voči žalovaným štátom iba jeden žalobný dôvod, v ktorom im vytýka, že podľa článku 3 ods. 1 smernice neprijali opatrenia potrebné na uprednostnenie spracovania odpadových olejov regeneráciou.

22. Keďže dôvody uvádzané na podporu tohto žalobného dôvodu a vyjadrenia k žalobám, prednesené s cieľom zamietnutia žalôb, sú veľmi podobné, budem pokračovať spoločným skúmaním oboch vecí, pričom zdôrazním — v prípade potreby — zvláštnosti jednotlivých konaní.

23. Najskôr však považujem za potrebné pripomenúť rozsudky Komisia/Nemecko z roku 1999 a Komisia/Spojené kráľovstvo z roku 2004[9], v ktorých sa Súdny dvor vyslovil o rozsahu povinnosti uvedenej v článku 3 ods. 1. Z týchto rozsudkov je podľa môjho názoru možné vyvodiť princípy použiteľné pre riešenie otázok, ktoré vznikajú v posudzovaných veciach.

24. Vo vyššie citovaných rozsudkoch Súdny dvor predovšetkým objasnil rozsah „odkazu na ‚technické, hospodárske a organizačné

9 — Rozsudky Súdneho dvora z 9. septembra 1999, Komisia/Nemecko, C-102/97, Zb. s. I-5051, a z 15. júla 2004, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-424/05, Zb. s. I-7249.

obmedzenia', podľa článku 3 ods. 1 smernice", ako možné obmedzenie povinnosti členských štátov dať prednosť spracovaniu odpadových olejov regeneráciou.

25. Podľa upozornenia Súdneho dvora tento odkaz „je súčasťou ustanovenia, ktoré všeobecným spôsobom vyjadruje povinnosť uloženú členským štátom". Týmto, teda „zákonodarca Spoločenstva nemal v úmysle predvídať výnimky z pravidla všeobecného uplatňovania", ale chcel skôr „definovať pôsobnosť a obsah *pozitívnej povinnosti* zabezpečiť prednosť spracovaniu odpadových olejov regeneráciou" [10].

26. Súdny dvor teda vylúčil, že by „technická, ekonomická a organizačná situácia členského štátu" mohla byť sama osebe považovaná za takú, ktorá „vytvára obmedzenia zabraňujúce prijatiu opatrení podľa článku 3 ods. 1". Výklad v tomto zmysle by totiž „zbavil toto ustanovenie akéhokoľvek *effet utile*, keďže by povinnosť uložená členským štátom bola obmedzená uchovaním *status quo*, a preto by neexistovala skutočná povinnosť prijať potrebné opatrenia v prospech uprednostňovaného spracovania odpadových olejov regeneráciou" [11].

27. Čo sa týka toho, aké by mali byť tieto opatrenia, rozhodol Súdny dvor, že „mu neprislúcha ich určovať". Naopak, patrí do jeho právomoci „hodnotiť možnosti prijatia opatrení, zameraných na to, aby sa dala prednosť spracovaniu odpadových olejov regeneráciou, ktoré zodpovedajú kritériám uskutočniteľnosti z hľadiska technického, ekonomického a organizačného" [12].

28. V rámci preskúmania v týchto dvoch veciach, ktoré mu boli predložené, Súdny dvor určil, že na účely dosiahnutia súladu s povinnosťou uvedenou v článku 3 ods. 1 smernice nestačí vopred stanoviť „právny kontext, ktorý zabezpečí... podmienky spracovania pre regeneráciu" [13], ani obmedziť sa na „vykonanie štúdií a zostavenie správ na to, aby sa určili spôsoby zneškodňovania odpadových olejov" [14].

29. Toto musí byť sprevádzané, v rozsahu uvedenej technickej, ekonomickej a organizačnej uskutočniteľnosti, „konkrétnymi priamymi opatreniami smerujúcimi k uprednostneniu regenerácie" [15], ktoré môžu byť buď „donucovacími opatreniami" alebo „stimulujúcimi opatreniami" [16], a ktoré by mohli mať formu náhrady za regeneráciu, priznanú podľa článku 14 smernice, alebo

10 — Rozsudok Komisia/Spojené kráľovstvo, už citovaný, bod 20. Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

11 — Rozsudok Komisia/Spojené kráľovstvo, už citovaný, bod 21.

12 — Rozsudok Komisia/Spojené kráľovstvo, už citovaný, bod 24.

13 — Rozsudok Komisia/Nemecko, už citovaný, bod 34.

14 — Rozsudok Komisia/Spojené kráľovstvo, už citovaný, body 25 a 26.

15 — Rozsudok Komisia/Spojené kráľovstvo, už citovaný, bod 25.

16 — Rozsudok Komisia/Nemecko, už citovaný, bod 34.

osobitného zdanenia, tiež priznaného podľa článku 15 tej istej smernice [17].

30. Tvrdenia prednesené Komisiou a vládami, ktoré sú účastníkmi tohto konania treba teda preskúmať s prihliadnutím na tieto vyššie uvedené zásady.

31. Rakúsko a Portugalsko, podporované v tomto ohľade vládami Fínska a Spojeného kráľovstva, kladú dôraz na skutočnosť, že povinnosť dať prednosť regenerácii je v smernici podmienená absenciou „technických, ekonomických a organizačných obmedzení". Teda podľa ich upozornenia v ich krajinách existujú práve obmedzenia tohto druhu, ktoré od nich vyžadujú uchýliť sa k inému spracovaniu odpadových olejov (spaľovanie, zničenie alebo uskladnenie) podporne povolenému smernicou.

32. Konkrétne, podľa rakúskej vlády by pre nedostatočné množstvo vyzbieraných odpadových olejov v Rakúsku zriadenie osobitných zariadení na regeneráciu nebolo výhodné ani pre štát, ani pre jednotlivcov.

33. Takéto obmedzenie existuje aj v Portugalsku a podľa portugalskej vlády by bolo dokonca sťažené režimom voľného obehu odpadov podľa nariadenia č. 259/93 o kontrole a riadení pohybu zásielok odpadov v rámci, do a z Európskeho spoločenstva. [18] Podľa tejto vlády totiž citované nariadenie nedovoľuje príslušným portugalským orgánom namietať voči zásielke odpadových olejov a ich spáleniu v centrách v iných členských štátoch. To ďalej znižuje možnosť zadržať už samo osebe nízke množstvo olejov vyzbieraných na regeneráciu vo vnútroštátnych zariadeniach, robiac tým nakladanie s týmito olejmi zo strany súkromných osôb ešte zložitejšie a menej atraktívne.

34. Okrem toho, stále podľa portugalskej vlády, za súčasného stavu nie sú k dispozícii dostatočne vyvinuté technológie na výrobu regenerovaných olejov vysokej kvality, ktoré by mohli konkurovať základným olejom, ktorých ponuka je už v konečnom dôsledku na trhu nadbytočná.

35. Napriek tomu súhlasím s Komisiou, keď s ohľadom na vyššie spomínanú judikatúru podotýka, že okolnosti, ktorých sa dovolávajú vlády, ktoré sú účastníkmi konania (nízke množstvo vyzbieraných odpadových olejov a nedostatočná účinnosť dostupných technológií) sú súčasťou *„existujúcej* technickej, ekonomickej a organizačnej situácie"

17 — Rozsudok Komisia/Nemecko, už citovaný, body 45 a 46.

18 — Nariadenie Rady (EHS) č. 259/93 z 1. februára 1993 o kontrole a riadení pohybu zásielok odpadov v rámci, do a z Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 30, s. 1; Mim. vyd. 15/002, s. 176).

v týchto krajinách a nemôžu byť teda považované samé osebe za také „obmedzenie", ktoré by vylučovalo povinnosť vyplývajúcu z článku 3 ods. 1.

38. Napriek existujúcim ťažkostiam v príslušných krajinách, sa aj Rakúsko aj Portugalsko domnievajú, že prijali opatrenia zodpovedajúce takým parametrom.

36. Ako to totiž táto judikatúra správne potvrdila, keby rozsah uvedeného ustanovenia mohol byť obmedzený uchovaním *status quo*, ostalo by toto ustanovenie prázdne a bez vlastného obsahu a bola by zmarená alebo aspoň veľmi oslabená „pozitívna" povinnosť členských štátov prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie prednosti regenerácie. Túto povinnosť majú rovnako aj „malé" štáty, ktoré od nej nie sú oslobodené aj napriek menšiemu množstvu vyprodukovaných odpadových olejov.

39. Osobitne rakúska vláda sa domnieva, že prednosť regenerácie je zabezpečená vo vnútroštátnom právnom poriadku § 22 ods. 1 AWG 1990, ktorý upravuje recykláciu odpadových olejov, v spojení s ustanovením § 1 ods. 1 uvedeného zákona, podľa ktorého nakladanie s odpadmi musí mať za cieľ ochraňovať zásoby surovín a energie. V AWG 2002 sa ešte viac prejavuje uvedená prednosť, ktorá vyžaduje použitie takého postupu, ak je to technicky možné a ekonomicky výhodné pre držiteľa olejov.

37. Podľa testu stanoveného Súdnym dvorom preto nie je potrebné hodnotiť, či súčasná situácia v Rakúsku a v Portugalsku zvýhodňuje alebo nie regeneráciu, ale či sa uvedené štáty zasadili o to, aby prekonali súčasné ťažkosti s cieľom umožniť ekonomickú výhodnosť (alebo aspoň prijateľnosť) prednostného použitia uvedeného spracovania. Inými slovami, aby sme sa opäť dostali k slovám, použitým samotným Súdnym dvorom, je potrebné skúmať, či členské štáty, ktoré majú možnosť, prijali „pozitívne opatrenia" určené na to, aby bolo uprednostnené spracovanie odpadových olejov regeneráciou, ustanovujúc „právny kontext", zabezpečujúci potrebné podmienky a naviac, prijmúc „konkrétne opatrenia" určené na realizáciu tejto prednosti.

40. Táto vláda okrem toho uvádza, že prednosť uvedeného spracovania je tiež podporená prostredníctvom konkrétnych opatrení, ako je rozvoj projektov určených na zvýhodnenie regenerácie v podnikoch a predpoklad finančných opatrení na podporu zneškodňovania a zhodnocovania nebezpečných odpadov, v rámci opatrení v prospech životného prostredia, ktoré je možné využiť aj pre zneškodňovanie odpadových olejov.

41. Naproti tomu portugalská vláda uznáva nevyhnutnosť reformy vnútroštátnej právnej úpravy v dotknutej oblasti. Napriek tomu sa však domnieva, že prijala nevyhnutné opatrenia, aby sa dala prednosť regenerácii, schválením dokumentu „Nová národná stratégia nakladania s odpadovými olejmi", ktorý určil všeobecný rámec, ktorý tvorí základ reformy.

42. Podľa môjho názoru ale tieto tvrdenia dostatočne nevyvracajú žalobné dôvody Komisie.

43. Začínajúc prípadom Rakúska, pozorujem predovšetkým, že tento štát postavil svoje vyjadrenie k žalobe na kladení dôrazu najmä na AWG 2002. Bez toho, aby sme vstúpili do podstaty argumentácie prijatej v tomto ohľade, ktorá je v konečnom dôsledku napádaná Komisiou, obmedzujem sa tu na poznámku, že tento zákon nadobudol účinnosť len 2. novembra 2002, teda dávno po tom, čo už uplynula lehota dvoch mesiacov stanovená v odôvodnenom stanovisku z 21. decembra 2001.

44. Je však dobre známe, že podľa ustálenej judikatúry „existencia neplnenia musí byť hodnotená vo vzťahu k situácii členského štátu, ktorá existovala v okamihu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku".[19] To znamená, že v tomto prípade sa zdá vhodné odkazovať výhradne na § 1 ods. 1 a § 22 ods. 1 zákona AWG 1990, v znení účinnom v dobe, keď Komisia vytýkala nesplnenie povinností.

45. S odkazom na tieto články podotýkam spoločne s Komisiou, že tieto články nepredstavujú vhodný právny kontext na zabezpečenie prednosti regenerácie. Tieto ustanovenia totiž umožňujú zneškodňovanie uvedených olejov recykláciou „alebo" zhodnocovaním energie, a teda kladú presne na rovnakú úroveň regeneráciu a spaľovanie, neuznávajúc tak poradie prednosti stanovené smernicou.

46. Takáto nejasnosť rakúskej právnej úpravy sa odzrkadľuje, podľa môjho upozornenia, aj na „konkrétnych opatreniach" prijatých týmto štátom. Finančné opatrenia označené rakúskou vládou nie sú *osobitne* určené na podporu regenerácie s tým, že je možné ich použiť na akúkoľvek metódu zneškodňovania alebo zhodnocovania nebezpečných odpadov.

47. Pokiaľ ide o projekty regenerácie v podnikoch, podporované touto vládou, zdá sa mi, že pri nedostatku právneho rámca,

19 — Pozri najmä rozsudky Súdneho dvora z 15. marca 2001, Komisia/Francúzsko, C-147/00, Zb. s. I-2387, bod 26; zo 4. júla 2002, Komisia/Grécko, C-173/01, Zb. s. I-6129, bod 7, a z 10. apríla 2003, Komisia/Francúzsko, C-114/02, Zb. s. I-3783, bod 9.

ktorý by ich uložil ako povinné alebo pri nedostatku osobitných finančných opatrení, ktoré by ich podporovali na úkor iných typov spracovania, predstavujú pre prevádzkovateľov v skutočnosti iba alternatívu pri zhodnocovaní odpadových olejov, ktorá sa naviac zdá technicky zložitá a ekonomicky náročná.

48. Keď potom prejdem k stanovisku Portugalska, nezdá sa mi, že by sa vážne vyjadrilo k žalobnému dôvodu Komisie vo vzťahu k nedostatočnosti vnútroštátnej právnej úpravy. Skutočne, samotná portugalská vláda uznáva, že v tejto oblasti je nevyhnutná „revízia právnej úpravy... s cieľom definovania rámca požadovaných podmienok, aby sa dala skutočne prednosť regenerácii" a že projekt určený na tento účel „je ešte iba v štádiu schvaľovania zo strany vlády" [20].

49. Na druhej strane nedá sa tiež povedať, že by takýto nedostatok bol prekonaný vypracovaním dokumentu „Nová národná stratégia nakladania s odpadovými olejmi". Ide totiž o dokument čisto programovej povahy, ktorý sa obmedzuje na štúdium a určenie prípadných právnych a konkrétnych opatrení, ktoré len v budúcnosti prijme táto vláda [21].

50. Nakoniec, zdá sa mi, že v súčasnom stave Portugalská republika nepodnikla žiadne kroky, aby prebrala povinnosť uvedenú v článku 3 ods. 1 smernice.

51. Za týchto okolností teda nevidím užitočnosť uvádzania tvrdenia, ako to robí táto vláda, že v Portugalsku je prevádzkovanie zariadení na regeneráciu, zo strany súkromných osôb, málo výhodné z dôvodu režimu voľného pohybu odpadov podľa nariadenia č. 259/93 (pozri vyššie bod 33). O to viac, že článok 7 ods. 4 písm. a) druhá zarážka uvedeného nariadenia umožňuje príslušným vnútroštátnym orgánom vznášať námietky voči preprave odpadov určených na zhodnotenie v inom členskom štáte, iba ak „preprava nie je v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a inými predpismi, ktoré sa týkajú ochrany životného prostredia".

52. Ako správne podotkla Komisia, ak by Portugalsko stanovilo, ako mu to ukladá smernica, prednosť regenerácie pred spaľovaním, mohlo by vzniesť námietky voči preprave takých odpadov do iných krajín Spoločenstva. Keby totiž existovalo také ustanovenie, vývoz odpadových olejov s cieľom ich spaľovania by bol v rozpore s vnútroštátnymi predpismi na ochranu životného prostredia a následne by bol spôsobilý byť predmetom námietok

20 — Pozri vyjadrenie k žalobe bod 48.

21 — Pozri prílohu V k žalobe Komisie, strany 10 až 12.

v zmysle citovaného ustanovenia. Je teda zrejmé, že nemožnosť uplatniť túto normu nie je príčinou, ale skôr dôsledkom trvajúceho neplnenia povinností vyplývajúcich zo smernice zo strany Portugalskej republiky.

53. Z vyššie uvedených dôvodov sa preto domnievam, že žalobnému dôvodu uvádzanému Komisiou proti žalovaným vládam by sa malo vyhovieť, a teda že Súdny dvor by mal určiť, že Rakúska republika a Portugalská republika si tým, že neprijali opatrenia potrebné na uprednostnenie spracovania odpadových olejov regeneráciou, keď tomu nezabraňujú technické, ekonomické a organizačné obmedzenia, nesplnili povinnosti, ktoré im vyplývajú z článku 3 ods. 1 smernice 75/439 zmenenej a doplnenej smernicou 87/101.

IV — O trovách

54. Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia to v tomto zmysle navrhla a ako bolo uvedené, domnievam sa, že Rakúska republika a Portugalská republika nebudú mať úspech vo svojich dôvodoch, navrhujem, aby boli zaviazané na náhradu trov konania.

V — Návrh

55. S prihliadnutím na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor určil, že:

— *vo veci C-15/03*

„1) Rakúska republika si tým, že neprijala právne a faktické opatrenia potrebné na uprednostnenie spracovania odpadových olejov regeneráciou, keď tomu

nezabraňujú technické, ekonomické a organizačné obmedzenia, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 ods. 1 smernice Rady 75/439/EHS zo 16. júna 1975 o zneškodňovaní odpadových olejov.

2) Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania".

— *vo veci C-92/03*

„1) Portugalská republika si tým, že neprijala opatrenia potrebné na uprednostnenie spracovania odpadových olejov regeneráciou, keď tomu nezabraňujú technické, ekonomické a organizačné obmedzenia, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 ods. 1 smernice Rady 75/439/EHS zo 16. júna 1975 o zneškodňovaní odpadových olejov zmenenej a doplnenej smernicou 87/101/EHS z 22. decembra 1986.

2) Portugalská republika je povinná nahradiť trovy konania."